

[Ole Vig Jensen]

sig over flere år, og derfor tror jeg, det er væsentligt, at vi netop har sikret, at det er et bredt forlig omkring dette beslutningsforslag, sådan at vi kan fastholde sigtet i det, vi vil, igennem den lovgivning, der skal følges op med i løbet af de kommende år. Vi føler os stærkt forpligtet fra det radikale venstres side til at mevirke i det videre arbejde.

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Bertel Haarder var i sin tale i dag inde på, at venstre i høj grad var utilfreds med den tilstand, der hersker på dette område i dag, og hr. Bertel Haarder udtrykte en formodning om, at vi andre nok ikke var så utilfredse, men i virkeligheden var meget godt tilfredse med, hvordan disse uddannelser forløber. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at centrum-demokraterne i allerhøjeste grad er utilfredse med udviklingen i dag. Men jeg vil gerne erindre hr. Bertel Haarder om, at det ikke er med centrum-demokraternes stemmer og vilje, at man åbner og i princippet har lavet en fri adgang til gymnasiet. Det er nemlig noget af det, man glemmer i denne diskussion. Man kan tale om, at de unge føler sig motiveret for at gå i gymnasiet, fordi de er bange for, at man ikke kan klare sig uden studentereksamen. Det er da sikkert rigtigt. Men man har altså også åbnet de praktiske muligheder for, at det kunne lade sig gøre, og det har venstre bl. a. været med til i to omgange. I den ene omgang lempede man adgangskravene fra folkeskolen, og i den anden omgang fjernede man latinen som adgangskrav. Når ikke alle kan latin, så er der ingen grund til, at nogen skal kunne det – og da slet ikke dem, der skal i sprogligt gymnasium. Hvad i alverden skulle de dog med latin?

Der er altså grunde til, at vi står i den situation, som vi gør i dag – også andre grunde, end der har været nævnt her. Det kan vi naturligvis ikke tage ansvar for. Men på den anden side set er vi da parate til at være med til at løse nogle problemer omkring det, når nu forholdene er, som de er.

Det er for så vidt heller ikke os fremmed, at de praktiske uddannelser har store problemer. Jeg vil godt understrege, at centrum-demokraterne bl. a. igennem det økonomiske forlig, som vi deltager i, i allerhøjeste grad er med til at betale for – eller i hvert fald står

inde mandatmæssigt for – at denne udbygning kan finde sted geografisk og antalsmæssigt. Vi beklager meget, at venstre ikke har været med i det forlig, men så er det da godt, at vi andre kan skrabe pengene ind til disse ting, som nu bliver vedtaget i dag.

Må jeg sige med hensyn til styrkelsen af de 16–19-åriges uddannelser, at vi ønsker naturligvis som alle andre og i lige så høj grad som alle andre de praktiske uddannelser styrket. Vi finder bare ikke, at man gør det på den rigtige måde ved dette beslutningsforslag. Vi ønsker de faglige uddannelser styrket derved, at der går ry af dem som nogle svære uddannelser, som nogle, hvor man skal anstrenge sig, som nogle, der står respekt om, og som nogle, der ligger på et meget højt fagligt niveau. Men det fagligt høje niveau sikres ikke ved, at man begynder at tale om ligeværdighed med gymnasiet og ligesom begynder at trække det over i den retning, at jo mere bogligt det bliver, jo finere bliver det. Vi så meget gerne de faglige uddannelser styrket, for det første ved en udbygning og en spredning – for det er da klart, man ikke melder sig til de faglige uddannelser, når der ligger et gymnasium på den anden side af gaden – for det andet gennem denne HTX-uddannelse, som kunne være toppen af kransekagen, som kunne appellere til dem, der føler, at de gerne ville stille lidt højere og gå lidt videre. Det var en glimrende gulerod at hænge foran de praktiske uddannelser. Det er vi meget kede af ikke er blevet til noget.

Med hensyn til at styrke gymnasiet – det kan paradoksalt nok være nødvendigt, uanset at der altså er 40 pct. af en årgang, der føler sig tiltrukket af det – er vi i hvert fald helt sikre på, at man ikke styrker gymnasiet ved nu at begynde at tale om 8 dages praktisk beskæftigelse i arbejdslivet. Jeg går ud fra, at der i virkeligheden er tale om 5 dage. Hvad forestiller man sig unge mennesker kan nå at indtage på 5 dage på en arbejdsplads? Må jeg erindre om den standende diskussion på folkeskoleområdet med hensyn til den uges erhvervspraktik, som de allerfleste steder er udvidet til 14 dage allerede i folkeskolen? Man ved nemlig, at der intet kan ske i løbet af 5 dage. Det kan der heller ikke for nogle gymnasieelever, der kommer ud og for første gang skal stifte bekendskab med arbejdslivet. Vil man det, som flertallet her øn-